

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

lige Boligforhold paa Landet, og som en Modvægt mod denne Udvikling blev Loven gennemført i 1938—39. De Resultater, der er opnaaet med de Bevillinger paa i alt 28 Mill. Kr., der er givet i disse Aar, har været særdeles tilfredsstillende.

I Lovforslagets § 1 foreslaas bevilget 7 Mill. Kr. i Finansaaret 1943—44 og 5 Mill. Kr. i Finansaaret 1944—45 af Statskassen og i alt 2 Mill. Kr. af Jordfonden.

Af Ændringer i Forhold til den gældende Lov skal jeg nævne, at i § 10 foreslaas Maksimum for Byggelaanene forhøjet fra 8 000 Kr. til 9 000 Kr., og det rentefri Beløb heraf forhøjes fra en Trediedel til Halvdelen, en tilsvarende Forhøjelse, som er foreslaaet i Lovforslaget om Oprettelse af mindre Landbrug m. m.

Ved Bestemmelserne i §§ 21—22 og 34 søges der indført Betingelser, som sikrer disse Huse for Folk, der er beskæftiget ved normalt forefaldende Arbejde paa Landet, ogsaa ud i Fremtiden.

Afsnit B og C i den gældende Lov om Opførelse af Arbejderboliger paa Landet, som omhandler Udleje af Huse og Arbejderboliger samt Tjenestehuse, er udgaet af Lovforslaget, da disse Afsnit er optaget i Lovforslaget om Brug af Huse paa Landet, hvor man mener, de rettest hører hjemme, og som ligger til Behandling i Landstinget for Tiden.

Gennemførelsen af de to Forslag, jeg her har fremsat, vil sikkert bidrage ikke uvæsentligt til at fastholde en Del af den bedste, men mindrebemidlede Ungdom paa Landet.

Jeg anbefaler paa det varmeste begge de to Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Folketing.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indlemmelse af Ringkøbing Købstads Landdistrikt i Velling Sognekommune.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3969; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 930).

Sagen sattes til Forhandling.

Albinus Jensen: Lovforslaget angaar det Distrikt i Ringkøbing Købstad, som

almindeligvis kaldes Hedegaardsmarken. Dette lille Distrikt har kommunalt set ikke de samme Regler som andre kommunale Omraader, og der har da ogsaa gennem mange Aar været Tvivl og Tvist mellem de forskellige Kommuner angaaende den kommunale Administration her. Amsraadet har været indstillet paa, at hvis man skulde gaa over til en Indlemmelse, maatte det være Velling Kommune, som dette lille Distrikt, der har 41 Beboere, skulde ind i, men Beboerne har ikke været interesserede i at komme ind under Velling Kommune, de ønsker derimod at komme ind under Rindum Kommune, og det har altsaa skabt visse Vanskeligheder. Senest har Indlemmelsesnævnet beskæftiget sig med Sagen, og det er nu fremkommet med en Indstilling til Indenrigsministeren, som Ministeren senere har fremsat som Lovforslag. Lovforslaget gaar ud paa, at dette Landdistrikt indlemmes i Velling Kommune, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det til velvillig Behandling.

Julin: Naar man har læst de ret udførlige Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, og ligeledes den højtærede Indenrigsministers Fremsættelsestale, er det ikke vanskeligt at fatte, at de Forhold, som Lovforslaget tilsigter at bringe i Orden, hidtil har maattet give Anledning til særlige administrative Vanskeligheder. Man maa derfor uvilkaarligt faa den Opfattelse, at der er god Grund til ved en Lov at raade Bod paa disse Ulemper, naar det ikke har været muligt at hidføre en forsvarelig Ordning ad Forhandlingens Vej.

Der er jo det ejendommelige ved denne Sag, at det paagældende Landdistrikt, Hedegaardsmarken, ikke har noget imod at blive løst fra Forbindelsen med Ringkøbing Købstad, med hvilken Distriktet har fælles sociale Anliggender, og dog ikke ønsker at blive indlemmet i Velling Kommune, med hvilken det har fælles Skolevæsen, men derimod ønsker at komme til at høre hjemme i Rindum Kommune. Dette sidste har Amsraadet ikke kunnet anbefale, og Indlemmelsesnævnet er af den Opfattelse, at Indlemmelse i Velling Kommune er den eneste Løsning.

Som Forholdene ligger, er mit Parti rede til at medvirke til Gennemførelsen af en Lov, ved hvilken der kan raades Bod paa de foreliggende Ulemper, men jeg ønsker stiltfærdigt at rejse det Spørgsmaal, om det ikke vilde være naturligt at henvise Lovforslaget til en kort Udvalgsbehandling, saa de interesserede Parter kunde faa